

N:o 13.

Ank. till Riksd. Kansli d. 24 Febr. 1869, kl. 10 f. m.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 5) Utlåtande N:o 6, med anledning af väckt förslag om förändring i nu gällande Jagtstadga.

Uti afgifven motion, N:o 51, har Herr *C. J. Kjellman* på anförda skäl hemställt: «att Riksdagen måtte ingå till Kongl. Maj:t med anhållan, att, såsom tillägg till nu gällande jagtstadga, förbud med betydligt vite måtte stadgas för den eller dem, som i skog och mark utsätter snaror eller giller till villebråds fångande alla tider af året.»

Med anledning af en under sista riksdagen inom Andra Kammaren väckt motion, aflät Riksdagen under den 13 Maj sistlidne år underdånig skrifvelse, N:o 61, till Kongl. Maj:t, deruti Riksdagen bland annat anhöll, att sista mom. i 16 § af Kongl. Jagtstadgan den 21 Oktober 1864 måtte erhålla följande förändrade lydelse: «Finare giller och snaror må icke för det vildas fångande begagnas utom Norrland och Dalarne och der endast under för jagt lofgifven tid», och enligt den upplysning, som blifvit Utskottet af Kongl. Finans-departementet meddelad, har Kongl. Maj:t redan i nåder beslutat en sådan förändring af nämnde mom. af 16 § i jagtstadgan, att «finare giller eller snaror icke må för fångande af vildt användas annorstädes än i Norrland och Dalarne, och derstädes endast under tiden från och med den 11 Augusti till och med den 15 Mars», samt att nådig Kungörelse härom oförtöfvadt utkommer.

Då förbud för snarors och gillers begagnande till fångst af villebråd, annorstädes än i Norrland och Dalarne, sålunda inom kort är att förvänta, och då förbudet svårigen kan eller bör utsträckas till nämnde landsdelar, hvarest är en

rikare tillgång på vildt, än i öfriga delar af riket, och der dettas fångande utgör en af innevånarnes viktigare binäringar, så anser sig Utskottet böra hemställa, att den nu väckta motionen icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 Februari 1869.

Å Utskottets vägnar:
Gust. E. Widell.

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli d. 24 Febr. 1869, kl. 10 f. m.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 5) Utlåtande N:o 7, i anledning af Herr P. Olssons från Helsingborg motion, N:o 53, om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, rörande befrielse för Skånska och Danska färjemans-båtar, icke öfverstigande nio nyläster, samt andra Svenska och Danska båtar och fartyg, däckade eller odäckade, icke öfverstigande tolf nyläster, att, då de användas till sjöfart emellan Svenska och Danska orter vid Öresund, taga lots eller erlägga lotspenningar.

Till stöd för sin framställning har motionären anført, att samfärdseln emellan de Svenska och Danska hamnarne vid Öresund vore, i sammanhang med det Svenska jernvägsnätets vidare utveckling, i stark tillväxt; att den sålunda uppkomna godstrafiken i Sundet till större delen bestriddes af mindre fartyg, dock öfverstigande tre nylästers dräktighet, hvilka i hög grad betungades af skyldigheten att erlägga lotspenningar, hvilka för hvarje tur till och ifrån utländsk hamn uppingo under sommarmånaderna till 7 R:dr 60 öre och under vintermånaderna till 9 R:dr 60 öre, under det att större fartyg om sextio à hundra läster icke betalade